

Άποψη 23/12/15 17:43 τελ. ενημ.: 23/12/15 17:43

Οι ταξιδιώτες της άγριας ανάγκης, η υποκρίσια της Ε.Ε. και η συμπόνια του Τσίπρα

Δημήτρης Λαβατολής

2

Κοινοποιήσεις

Facebook

Twitter

E-mail

Από την άνοιξη του 2015 η μεγάλη αύξηση του αριθμού των ανθρώπων που έρχονται από ανάγκη και όχι επιλογή τουρισμού

αφνιδίασε τις Ευρωπαϊκές αρχές, τις εθνικές κυβερνήσεις αλλά και τις τοπικές αυτοδιοικητικές.

Και όπως πάντα, όταν πρόκειται για κοινωνικά προβλήματα, αντέδρασαν με καθυστέρηση. Στην Ελλάδα η κυβέρνηση του Ιανουαρίου "της πρώτης φοράς Αριστερά" παρά τις μέχρι τότε διακηρύξεις και θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ στάθηκε το ίδιο ασυνεπής και άτολμη στο θέμα αυτό όσο και στην αντιμετώπιση των μνημονιακών πολιτικών και τις απαιτήσεις των δανειστών για την συνέχιση τους.

Από τις αρχές του καλοκαιριού η καταφανής αδυναμία περιορισμού των εισροών αλλά και η μαζική συμπαράσταση των τοπικών και ευρύτερων κοινωνιών στους ταξιδιώτες οδήγησαν τα διάφορα κέντρα εξουσίας στην ΕΕ και τις κυβερνήσεις των κρατών μελών σε αναπροσαρμογή της στρατηγικής αντιμετώπισης του όλου ζητήματος

Από την στρατηγική της "Ευρώπης-φρούριο" οι σκέψεις για οικονομική εκμετάλλευση όλων αυτών των-κυρίως-προσφυγικών ροών οδηγούν στην προοπτική της ελεγχόμενης εισαγωγής όσων μπορούν να χρησιμοποιηθούν σαν φτηνό εργατικό δυναμικό

Οι κυβερνήσεις της ΕΕ παζαρεύουν με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις δυνατότητές τους την εισαγωγή αυτού του εργατικού δυναμικού. Οι πιο ισχυρές και ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης θα αποδεχθούν την εισαγωγή των πιο μορφωμένων. Οι χώρες του Νότου τις "δευτεράντζες". Και η Τουρκία το ίδιο. Και όσοι περισσεύουν θα γυρίσουν άμεσα πίσω. Με την βία.

Η αμείλικτη αυτή καπιταλιστική πάντα, λογική χρησιμοποιεί ως κρησάρα την διάκριση σε πρόσφυγες και οικονομικούς μετανάστες.

Οι πρώτοι γίνονται κατ' αρχάς αποδεκτοί. «Κατ' αρχάς» γιατί οι διαδικασίες πλήρους αποδοχής τους θα μορφοποιηθούν ανάλογα με τις ανάγκες -όχι φυσικά τις δικές τους αλλά των κρατών εισαγωγής. Για παράδειγμα η εισαγωγή 800.000 προσφύγων στην Γερμανία δεν σημαίνει το τέλος της περιπέτειάς τους. Πολλοί στο μέλλον θα απορριφθούν και θα απελαθούν.

Οι δεύτεροι-οι οικονομικοί μετανάστες-έχουν πολύ πιο δύσκολη προοπτική. Τους περιμένουν όλους άμεσα απελάσεις στις χώρες καταγωγής τους.

ΟΜΩΣ: ΠΟΣΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ;

Τα τελευταία 25 χρόνια η κυριαρχία του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού εκτός από τις εξαιρετικά επώδυνες αλλαγές για τις από κάτω τάξεις στις χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου (Β Αμερική-ΕΕ- Ν.Α. Ασία) αποδιοργάνωσε και σε πολλές περιπτώσεις διέλυσε τον κοινωνικό ιστό σε χώρες της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής, της Αφρικής και της Ασίας.

Σε πολλές περιπτώσεις διέλυσε ακόμη και τα κράτη σαν μηχανισμούς που εξασφάλιζαν μια στοιχειώδη κοινωνική ευρυθμία. Διέλυσε τις κρατικές οντότητες!

Και αν στο παρελθόν, πριν από 15 ή 20 χρόνια, κάναμε το λάθος ως κοινωνίες να νομίζουμε ότι οι μετανάστες που έρχονταν από τις χώρες των Βαλκανίων δεν πιέζονταν αφόρητα από την ανάγκη της επιβίωσης, τώρα μετά από τόση καταστροφή που έχουμε ζήσει εξ αιτίας των ίδιων πολιτικών, δεν μπορούμε να σκαφτόμαστε έτσι.

Πολύ περισσότερο αν συνυπολογίσουμε όλες τις καταστροφές των χωρών που αναφέραμε παραπάνω και οι οποίες καθιστούν την ζωή για τα κατώτερα τμήματα του πληθυσμού αφόρητη.

Οφείλουμε να το καταλάβουμε: οι μετανάστες δεν έχουν μέλημά τους, δεν ήρθαν στην Ευρώπη για να αγοράσουν BMW η PORCHE. Είναι τέκνα κατεστραμμένων χωρών και μαζί με τους πρόσφυγες των πολέμων που έχουν αναγνωρισθεί από την ΕΕ ή τον ΟΗΕ (γιατί υπάρχουν πολλές περιοχές εμπόλεμες που δεν αναγνωρίζονται ως τέτοιες) **είναι όλοι τους άνθρωποι της άγριας ανάγκης**. Της ίδιας άγριας ανάγκης.

Ο ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΛΟΓΗΣ: ΤΑ HOT-SPOTS

Τα hot spots που περίπου εκθειάζει ο πρωθυπουργός μας δεν είναι παρά οι κρησάρες ανθρώπων που θα κάνουν την βρώμικη δουλειά: Θα κατατάσσουν τους ταξιδιώτες της άγριας ανάγκης σε άξιους να ζήσουν και σε ελεύθερους να πεθάνουν. Για τους δεύτερους θα υπάρχει η άμεση απέλαση. Είναι αυτό που ο

Τσίπρας ονομάζει χαριτωμένα επιστροφές. Σαν να πρόκειται για παπούτσια που δεν του κάνουνε...Έχει βεβαίως προηγηθεί η «επιλογή» της θάλασσας. Οι πνιγμοί στο Αιγαίο, αποτέλεσμα της εγκληματικής συνέχισης της αποτροπής εισόδου από τον Έβρο, είναι πλέον επιλογή του συμπονετικού έλληνα πρωθυπουργού.

ΕΜΕΙΣ ΣΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΠΩΣ ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΣΤΑ "ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ";

Αν νομίζουμε ότι χωράμε στις χώρες μας με τις πολιτικές που ζούμε εδώ και έξι χρόνια,

αν νομίζουμε ότι έχουμε μέλλον στο πλαίσιο αυτό, γιατί εμείς θα χωράμε, γιατί θα είμαστε από τους κερδισμένους των διαλογών στον ανταγωνισμό για μια θέση εργασίας (με ότι έχει καταντήσει σήμερα μια θέση εργασίας) στα πλαίσια των μνημονιακών πολιτικών, τότε "μπορούμε" να είμαστε αρκετά ατομιστές.

Τότε έχουμε το εγωιστικό συμφέρον να αποδεχόμαστε την πολιτική διάκρισης των ανθρώπων σε κερδισμένους και χαμένους. Είτε πρόκειται για μνημόνια είτε για hot-spots

Εφόσον όμως δεν είμαστε κοντόφθαλμοί, τόσο φοβισμένοι απέναντι στα αμείλικτα γεγονότα ώστε να ελπίζουμε πως θα την γλυτώσουμε αρκεί να μην εκτιθέμεθα (η λογική της κότας), εφόσον δεν είμαστε ατομιστές, κάτι που οι εκτεταμένες καθημερινές πρακτικές αλληλεγγύης απέναντι στους αδύναμους ταξιδιώτες το δείχνουν- και αποτελούν την ελπίδα μας για ένα καλύτερο αύριο:

εφόσον είμαστε έτσι δεν μπορούμε να δεχτούμε την λογική διάκρισης των ανθρώπων σε άξιους και ανάξιους να ζουν σαν άνθρωποι.

Και αυτό σημαίνει ότι απορρίπτουμε το πλαίσιο σκέψης και αποφάσεων της ΕΕ: τις μνημονιακές πολιτικές για τους ντόπιους και τις αντίστοιχες πολιτικές διαλογής για τους "ανθρώπους της άγριας ανάγκης."